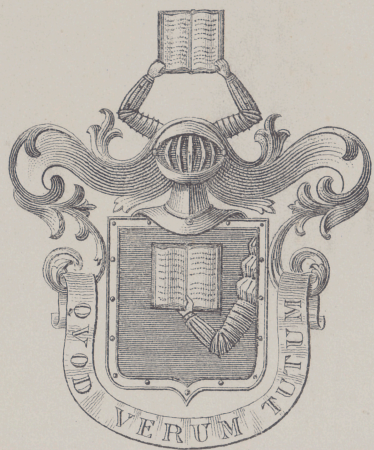

S. W. Wiegell

Sange.

Kbn. 1864.

V box 40:1175

Skonnesbocks

J. Elholm Laht

Sange

af

Sago Wich. Wiegell,

Frivillig i den danske Hær.

Sælges i veldædigt Diemed.

- Nr. 1. Første Regiment.
- Nr. 2. Dansk Nationalsang.
- Nr. 3. Sang til Qvindens Priis.
- Nr. 4. Fædrelandssang.

Kjøbenhavn.

Berlingske Bogtrykkeri ved P. N. Rasckar.

1864.

V box 40:1175

Det første Regiment.

Met.: Hvo er den Helt som hist i mine Rækker
Med Ungdemskraft fremtræder stolt og højt.

Fuldrusted stormed to Despoter Hære
Frem imod Sønderjyllands Grændsebold,
At røve Danmark Frihed, Ret og Ere,
Og flette Løven af vort Vaabenstjold.
Mod Bustrup alt en Skare var udsendt
Men see, der stod vort første Regiment!

Som Tordensthyer tørnede de sammen
Og vældig flammede Kartovens Lyn,
Men Dannebrog stod straalende i Flammen
For mangen dødsmat, saaret Krigers Syn;
Dag snart til Flugt sig Fjenden havde vendt
Og feirrigt stod vort første Regiment!

Med Tillid skued Danmarks Moderøie
Hen til den Bold hvor hendes Sønner stod,
Hun saae at Fjenden ikke kunde høie
De danske Kjemperes tillidsfulde Mod;
Thi alle sølte sig til Kamp antændt
Begeistrede som første Regiment.

Men Ak, den Stamme som ei Stormen fælded'
Var undergravet af en snedig Trolk*),
Og Hæren stod bestyrtet overvældet
Da Ordren lød, „forlader Thyras Bold“.
Og Alle! Alle havde gjerne endt
Som de der faldt af første Regiment.

*) Den strenge Vinter.

Lig Skovens Vildt som Skytten har opstrømmet
I uilksom Hast de Ledet nu forlod;
Men som en Kronhjort Frygten ei har tæmmet
Til Hindens Forsvar kampberedt end stod,
Med fældet Bærg imod Fjenden vendt
En Heltesflok af første Regiment.

Med Overmod nu Fjendens Hær fremdrager
Snart har han Thyras gamle Bold besat,
Som naar en Flok af Rabne og af Krager
Tæ'r Bo i Neben Høgen har forladt;
En talrig Trop han efter os har sendt
Den standsedes af første Regiment.

Bed Oversøe en blodig Dands begyndte
Sværdodden fang til Kuglernes Musik,
Og over tusind Fjenders Vlig forkyndte
Den Hilsen de af Danmarks Sønner fik;
Ja! Suk kun Thydskland, mangt et Liv er endt
For Kuglerne fra første Regiment.

Saa hav da Tak! du lille Flok af Hæren
Som dækked trofast dens Tilbagetog,
Du redded meer end den, du redded Gren
Du reddede vort gamle Dannebrog;
Du har med rette Hædersnavnet tjent
At kaldes Danmarks første Regiment.

Dansk Nationalsang.

Mel.: Til Vaaben see Fjenderne komme.

O Danmark du ældgamle Rige,
Sødt ghyget paa Bølgen den blaa,
I Skjønhed du søger din Lige
Og Hæder du eier som Faa.
I Oltiden saae man alt Dauske
At tilkaste Gallerne Handske,
Og Spydenes Blinken og Skjoldenes Klang
Ledfagede Dannernes feirende Sang.

Saa ofte har Fjendernes Rænker
Forsøgt at betvinge dit Mod,
Men Nordboen taaler ei Rænker,
Glad kjøber han Frihed for Blod,
Han kæmper til Fjenderne vige,
For Frihed og Fædrenes Rige,
Han kæmped og blødt til Skjoldenes Klang
Ledfagede Dannernes feirende Sang.

Og naar du paa Bølgerne støvned
Til aaben og rebelig Dyst,
Bestandig din Modstander nævned
Dit Navn med en hylbende Røst;
Thi altid blev Bølgerne røde
Ved saadant et dundrende Møde,
Og Striden ei endte, før Skjoldenes Klang
Ledfagede Dannernes feirende Sang.

Sa, altid du saae dine Brave,
At havde det Fædrene Ry,
Herhjemme i Bøgenes Have
Ved Ordet saa freidigt mod Sky,
For folkelig Frihed og Hygge
Det toned' med Sandhed og Lykke,
Det tonede lydt til dets feirende Klang
Blev hilset af Dannernes jublende Sang.

Og Fædrenes stolte Bedrifter
Paa Thinge og blodige Val,
Gjentoned' i Sange og Skrifter,
I Hytte og Høienloftsfal.
Og Sønerne bæved og lytted',
Begeistred' de Hænderne knytted'
Om Sværdenes Hæster mens Døsternes Klang
Led liflig til Skjaldenes jublende Sang.

Sa hvorhen en Dannemand støvner
Sin Ganger mod Vest eller Ost,
Man altid hans Fødeland nævner
Med Hyldest og hævrende Røst;
Thi Kunstnerne saae man at stride
For Danmark ved Skjaldenes Side,
Og Penslernes Farver og Meislernes Klang
Fandt Gjenklang i Hjertet som Skjaldenes Sang.

Og endnu bestandig den Samme,
Som fordem du elskede Land,
End værner den Fædrenestamme
Med Trostfab din skumklædte Strand,
End kneiser dit hellige Banner
Upletet af Bøld og Tyranner,
Og Markerne smile mens Plougjernet's Klang
Ledfages af Dannernes freidige Sang.

O! Danmark du ældgamle Rige,
Bort elskede Fædrene Hjem,
Gi skal du see Sønerne vige
Naar atter du kalder dem frem.
I Kamp for din Frihed og Ere
Vi trodse de stærkeste Hære,
Og stride og bløde til Sværdenes Klang
Ledfages af Dannernes feirende Sang.